

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: **Š. R., bytom J. C. X., X. D. S.**, zastúpeného JUDr. Š. M., advokátom so sídlom K. X., B., proti žalovanej: **H. V., predtým F., H. P. X., D. S., o zaplatenie 13 277,57 Eur (400 000 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 19 Cb/82/2001, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2009, č. k. 4Obo/128/2008-209, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2009, č. k. 4Obo/128/2008-209 sa **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave rozsudkom zo 14. januára 2002, č. k. 19Cb/82/2001-81 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 400 000 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 1. januára 2000 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 40 800 Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa podala odvolanie žalovaná, o ktorom rozhodol odvolací súd rozsudkom z 25. novembra 2009, č. k. 4Obo/128/2008-209 tak, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zo 14. januára 2002, č. k. 19Cb/82/2002-81 zmenil tak, že žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 1 991,61 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie otázky, či žalobca ako tichý spoločník poskytol žalovanej vklad vo výške 400 000 Sk, ktorého vrátenia sa žalobou domáha. V konaní nebolo sporné, že účastníci

uzatvorili 6. septembra 1996 zmluvu o tichom spoločenstve podľa § 673 a nasl. Obchodného zákonníka, a že tento zmluvný vzťah skončil na základe výpovede žalobcu uplynutím výpovednej lehoty 31. decembra 1999.

Spornou je skutočnosť, či žalobca vklad vo výške 400 000 Sk žalovanej skutočne poskytol a teda má po skončení zmluvného vzťahu nárok na jeho vrátenie, keďže žalovaná poskytnutie vkladu popiera a žalobca nedisponuje priamym dôkazom o jeho poskytnutí. Prvostupňový súd z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu účastníkov a svedkov žalobcu dospel k záveru, že žalobca žalovanej vyplatil vklad do tichej spoločnosti 400 000 Sk. Na posúdenie tejto spornej otázky odvolací súd nariadil vo veci odvolacie pojednávanie a doplnil dokazovanie vypočutím oboch účastníkov konania, ktoré následne zhodnotil a dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie opodstatnenosti žalobou uplatneného nároku. Prihliadol pritom na rozporné tvrdenia samotného žalobcu, ktorý v žalobe pri popísaní rozhodujúcich skutočností jednoznačne tvrdil, že predmetný vklad poskytol žalovanej súčasne s podpisom zmluvy, neskôr uviedol, že pri podpise zmluvy 6. septembra 1996 nemal v úmysle poskytnúť žalovanej celý dohodnutý vklad jednorázovo, ale postupne financovaním rekonštrukcie pohostinstva, ale už popoludní ten istý deň situáciu prehodnotil, a tvrdil, že celú hotovosť zanesol žalovanej do jej domu, a to bez toho, aby si prijatie vkladu nechal písomne potvrdiť. Jeho manželka vo výpovedi uviedla, že žalobca – jej manžel odniesol z domu finančnú hotovosť 400 000 Sk, a skutočnosť odovzdania peňazí nepovažoval odvolací súd za preukázanú ani výpoveďou ďalšieho svedka žalobcu – L. F., s ktorým sa mal žalobca náhodne stretnúť práve v čase, keď sa chystal odniesť vklad žalovanej.

Proti jeho výpovedi stojí tvrdenie žalovanej, že menovaného nepozná, ani sa s ním nikdy nestretla. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol ako neopodstatnenú.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej žalovanej priznal ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) dovolanie žalobca podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p., pričom ako dovolací dôvod uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2

písm. c/ O. s. p.) a navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Je nesporné, že žalobca so žalovanou uzatvorili zmluvu o tichom spoločenstve, no odvolací súd sa s touto zmluvou nezaoberal podrobne napr. čl. I./1 a bodom I./2. Dovolateľ poukazuje na skutočnosť, že prečo žalovaná v zmysle zmluvy nevyužila svoje právo, keďže ako tvrdí žalovaná od žalobcu nedostala dohodnuté peniaze, odstúpiť od zmluvy. Žalovaná viac ako tri roky ponechala existujúcu zmluvu o tichom spoločenstve v platnosti a neprotestovala keď žalobca využil svoje dohodnuté pravidlo vypovedať zmluvu a žiadať žalovanú o vrátenie vloženého vkladu 400 000 Sk.

Odvolací súd nevypočul označených svedkov a vydal predčasné rozhodnutie, pretože proces dokazovania na súde prvého stupňa bez akýchkoľvek argumentov z právneho hľadiska spochybnil a nesprávne vyvodil záver, že svedecké výpovede sú nedôveryhodné a pochybné.

Žalovaná sa písomne vyjadrila k dovolaniu žalobcu a navrhla dovolanie zamietnuť.

Spochybnila tvrdenie žalobcu, ako aj svedka F. a podrobne sa zaoberala svedeckou výpoveďou žalobcu i jeho manželky, pričom zotrvala na svojom tvrdení, že celá vec smerujúca voči žalovanej je neoprávnená – založená na nepravde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote v súlade s ust. § 240 ods. 1 O. s. p., pričom dovolateľ – žalobca je zastúpený advokátom (§241 ods. 1 O. s. p.) a prípustnosť dovolania je daná v zmysle ust. § 238 ods. 1 O. s. p.) pristúpil k preskúmaniu rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu je treba zrušiť.

Zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na závere, že žalobca skutočnosť odovzdania peňazí nepreukázal ani výpoveďou svedka žalobcu L. F., s ktorým sa mal žalobca náhodne stretnúť práve v čase, keď sa chystal odniesť vklad žalovanej. Proti jeho výpovedi stojí tvrdenie žalovanej, že menovaného nepozná, ani sa s ním nikdy nestretla. Odvolací súd preto svedeckú výpoveď žalobcu považoval za nedôveryhodnú.

Podľa ust. § 241 ods. 2 O. s. p. dovolanie možno podať z dôvodov taxatívne uvedených t. j., že a/ v konaní došlo k vadám uvedených v § 237; b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b O. s. p.) sa rozumie procesná vada, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 213 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O. s. p.)

Ustanovenie § 213 ods. 4 a 5 O. s. p. umožňuje, aby odvolací súd doplnil dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých účastníkom konania, ak ich nevykonal súd prvého stupňa, hoci mu ich účastník navrhol, alebo za podmienok ustanovených v § 205a O. s. p. Odvolací súd však môže doplniť dokazovanie aj vykonaním ďalších dôkazov, ktoré nenavrholi účastníci konania, za podmienok uvedených v § 120 ods. 1 tretej vete, alebo pri zisťovaní väd konania podľa § 212 ods. 3 O. s. p.

Z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že pre zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolacím súdom je potrebné, aby rozhodnutie prvostupňového súdu odvolací súd považoval za nesprávne, pričom však odvolací súd mal zistený skutkový stav veci súdom prvého stupňa za správny.

Dovolací súd vychádzajúc z obsahu spisu konštatoval, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a na ich základe i právne závery, ako prvostupňový súd. Odvolací súd sa neriadil ust. § 213 ods. 1, 3 O. s. p. a ani rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2008, č.k.: 1ObdoV/54/2006-185, pričom odvolací súd sa odchýlil od skutkových zistení, ku ktorým dospel prvostupňový súd na základe pred ním vykonaných dôkazov, bez toho aby odvolací súd dokazovanie doplnil resp. zopakoval a zadovážil si tak rovnomerný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v súlade s ust. § 132 O. s. p.. Postup odvolacieho súdu je v rozpore so zásadou priamosti a ústnosti

občianskoprávneho konania. Odvolací súd pochybil, keď ku svojim odlišným skutkovým zisteniam vedúcim k záveru o nedôvodnosti žaloby, dospel iba na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných prvostupňovým súdom

Prvostupňový súd dospel k záveru, že žalobca žalovanej vyplatil vklad do tichej spoločnosti vo výške 400 000 Sk na základe vykonaného dokazovania (výpoveď žalobcu, manželky žalobcu a svedka F.). Odvolací súd dospel k opačnému skutkovému záveru, keď vyplatenie vkladu do tichej spoločnosti žalobcom žalovanej nepovažoval za preukázané, čím sa podstatne odchyľil od záveru prvostupňového súdu bez toho, aby sám vykonal dokazovanie a zadovážil si tak pre svoj odchylný názor rovnocenný podklad.

Dovolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto z uvedených dôvodov rozsudok odvolacieho súdu podľa ust. § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd aj o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave. 29. apríla 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.